

Elva

Ingrid Brækken Melve (2024)

Torbjørn Dyrud (2024)

Db Ab/C Bbm Db/Eb Absus4 Ab Eb/Ab A

1. Så stod vi der, ved bred - den, den - ne vå - ren u - ten nå de og

Bbm Ab/C Db /Eb Em6/Ab Fm/Ab

el - va var så brun og sterk, og rev med seg din na - te, først

Bbm Ab/C Db Em6

stil - le - re, så ras - ke - re mot ti - de - le - te foss den

Ab/Eb Db/Eb Bbm Absus4 Fm

hø - rer in - gen bønn, for den er sterkere enn oss.

2. Så ber vi, her ved bredden, her hvor alle tau må ryke:
Må bølger av Guds lys brenne der det siste stryket.
Der står en gjeng på stranda, som sier: «Vær velkommen hit!»
Men her blir vår til juni sol, og alt blir brunt og svidd.

3. Men det er kosevin og fest i Herrens grønne hager
hvor gode venner prater skit og ler av gamledager.
Må vi alle du synger sildre ut av paradiset,
og nå oss som et stille regn, en kjølig sommerbris.

4. Og når vår Gud er sann og god, så er den lille trøsten
at her som der i himmelen, så kommer også høsten.
Så vakker gulner bladene på livets lønnetre.
Et i galaksen siver duft av bål og bjørkeved.

5. For du også stjernene, men fra den andre siden,
og kanskje tegnes isroser på speilet, der bak tiden.
Snøen snart skal falle stilt ved bredden hvor vi bor,
men det kanskje fler enn oss som lager englespor.

6. Og så skal spora vaskes vekk av smeltevann som renner,
for her er elva sterkere enn tau og venners hender.
Men en gang er det du som står på stranda hos vår Gud
og ønsker oss velkommen, der hvor elva munner ut.